

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Lleis qualificades

Llei 30/2014, del 27 de novembre, qualificada de protecció civil als drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 27 de novembre del 2014 ha aprovat la següent:

Llei 30/2014, del 27 de novembre, qualificada de protecció civil als drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge

Exposició de motius

L'article 12 de la Declaració Universal de Drets Humans estableix que "ningú serà objecte d'ingerències arbitràries en la seva vida privada, la seva família, el seu domicili o la seva correspondència, ni d'atacs a la seva honra o a la seva reputació. Tota persona té dret a la protecció de la llei contra aquestes ingerències o atacs".

L'article 17.1 del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics es pronuncia en el mateix sentit.

I l'article 8 del Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals diu que "1.- Tota persona té dret al respecte de la seva vida privada i familiar, del seu domicili i de la seva correspondència. 2.- No podrà haver-hi ingerència de l'autoritat pública en l'exercici d'aquest dret sinó en quant aquesta ingerència estigui prevista a la llei i constitueixi una mesura que, en una societat democràtica, sigui necessària per a la seguretat nacional, la seguretat pública, el benestar econòmic del país, la defensa, l'ordre i la prevenció del delictes, la protecció de la salut o de la moral, o la protecció dels drets i llibertats dels altres".

L'article 14 de la Constitució garanteix el dret a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge, i estableix que tothom té dret a ésser protegit per les lleis contra

les intromissions il·legítimes en la seva vida privada i familiar.

Sense perjudici de la protecció penal d'aquests drets, i d'aquella que atorga igualment l'article 41.1 de la Constitució, aquesta Llei dóna protecció civil al dret a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge.

La postulació de forma conjunta d'aquests drets podria donar lloc a entendre que es tracta d'un sol dret amb diverses formes de manifestació. Però la sentència del Tribunal Constitucional de 28 de febrer del 2003 (2002-12-RE) ha tingut l'oportunitat de pronunciar-se en contra d'aquesta tesi, proclamant que es tracta de "tres drets diferents o autònoms" que "poden estar relacionats, però no necessàriament, ni de manera sistemàtica", així com que "lògicament, tenen una dimensió última compartida, que té relació amb la protecció de l'àmbit privat de la llibertat de l'individu, tant en el seu aspecte estrictament individual com en el familiar davant ingerències alienes il·legítimes".

Tanmateix, i des del punt de vista de la present Llei, el dret a la intimitat és el que té l'individu a decidir per ell mateix, amb només extraordinàries excepcions en interès de la societat, quan i en quins termes els seus actes hauran de ser revelats al públic en general.

El dret a l'honor està fonamentat en el dret a la dignitat que es requereix per al lliure desenvolupament de la personalitat en la convivència social, i es defineix com el dret que té tota persona a ser respectada, i a no ser escarnida ni humiliada, ni davant d'ella mateixa ni davant dels altres.

Finalment, el dret a la pròpia imatge està lligat a la irrupció als mitjans de reproducció i suposa la facultat de decidir que té tota persona de quan, per qui i de quina forma poden ser captats, reproduïts i publicats els seus trets físicament recognoscibles. Aquest dret queda limitat per l'interès públic o per l'interès de la pròpia persona.

En l'àmbit de la protecció civil, es presumirà l'existència d'un perjudici si s'acredita la "intromissió il·legítima". Si els drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge són de difícil definició, també ho són les intromissions il·legítimes que

es poden donar en aquests drets. Més en un món on la irrupció de les noves tecnologies, en constant evolució, facilita noves formes d'intromissions.

Per això, només un sistema que estableixi una regulació oberta de les possibles intromissions il·legítimes és el que pot donar una autèntica solució a la protecció civil d'aquests drets, si bé cal acotar el concepte. Així, seran els òrgans judicials els que hauran de determinar en cada cas si es dóna una intromissió il·legítima, a la vista dels principis i disposicions que s'estableixen en aquesta Llei.

En aquest sentit, es considera que no es dóna una intromissió il·legítima quan hi ha consentiment de la persona afectada per a una afectació concreta. Però el consentiment no pot ser una renúncia general a aquests drets, ja que es tracta de drets de la personalitat, de caràcter personalíssim i irrenunciables. Pel mateix motiu, el consentiment pot ser revocat, si bé la revocació tindrà efectes pel futur, i s'hauran d'indemnitzar els danys i perjudicis derivats de la revocació. Per motius obvis, el consentiment té un tractament específic per als menors d'edat.

En particular, per determinar si la intromissió és il·legítima s'hauran de tenir en compte les llibertats d'expressió i d'informació que reconeix l'article 12 de la Constitució. La Constitució situa, al mateix nivell que els drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge, les llibertats d'expressió i d'informació. És per aquest motiu que, quan uns i altres col·lideixen, no es tracta tant d'una qüestió de prevalença, sinó de ponderar en cada cas entre drets i llibertats. D'aquesta manera, és convenient la regulació de les normes que han de servir per dirimir aquests conflictes entre aquells drets i llibertats en una mateixa llei, conferint-se així major coherència i simplicitat al marc normatiu que en l'opció de fer-ho en diferents cossos legals.

La llibertat d'expressió suposa el dret a difondre públicament per qualsevol mitjà i davant de qualsevol auditori, pensaments, idees i opinions. Està vinculada a la societat democràtica i ha de trobar el seu fonament i els seus límits en aquesta.

La llibertat d'informació també està associada a l'Estat democràtic, ja que només un poble adequadament informat és capaç d'exercir els seus drets amb plenitud de coneixement. La llibertat d'informació compleix una funció fonamental a través dels mitjans de comunicació social: la formació de l'opinió pública lliure. Ara bé, la important funció que desenvolupen els mitjans de comunicació comporta no només el seu reconeixement de drets i garanties, sinó també certes obligacions consistents en subministrar una informació de qualitat, evitant abusos. La informació veraç -terme que no es pot confondre amb veritat objectiva absoluta- exigeix la necessitat d'una investigació diligent i prèvia a la seva difusió.

Els drets de rèplica i de rectificació amplien la llibertat d'informació, perquè donen a la persona que se sent perjudicada per una informació inexacta la facultat de replicar-la i/o rectificar-la. També són drets que protegeixen el dret a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge, per la qual cosa és escaient regular-los en aquesta Llei respecte a les persones físiques afectades per intromissions il·legítimes. En paral·lel als drets de rèplica i de rectificació, la present Llei regula el secret i l'ètica professionals dels periodistes, entesos com el dret i també el deure dels professionals de la informació que garanteix la confidencialitat de les seves fonts.

En relació a la legitimació per la defensa dels drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge, ja s'ha dit que la Constitució dóna protecció contra les intromissions il·legítimes que es produeixen no només en la vida privada, sinó també en la familiar. En el cas d'una intromissió il·legítima que es refereixi a un difunt, no es considera que l'afectat sigui aquest, ja que aquests drets estan vinculats a la personalitat que s'extingeix amb la mort. En aquests casos els afectats seran els familiars, que tindran legitimació per defensar-se de la intromissió en la seva vida familiar.

Altra cosa és -i per això té un tractament diferent del supòsit anterior- que la intromissió il·legítima succeeixi abans de la defunció de la persona afectada. En aquest cas el que s'ha de preveure en relació a la legitimació de defensa

dels drets són les persones que poden seguir-la amb posterioritat a la mort de l'afectat. I el que sembla raonable és que siguin els hereus o les persones designades testamentàriament els que puguin defensar els drets de la persona quin decés és posterior a la intromissió il·legítima.

La tecnologia digital ha facilitat l'exercici de la llibertat d'expressió i l'abast de la llibertat d'informació. Ambdues llibertats es desenvolupen en l'espai digital ja no només a través dels mitjans tradicionals de comunicació televisiva, radiofònica i de premsa, que han expandit la seva activitat professional per mitjans electrònics, sinó a més, mitjançant la difusió d'informació realitzada per qualsevol persona física o jurídica l'activitat de la qual consisteix senzillament en la provisió, publicació i posada a disposició d'informacions, expressions i continguts. Aquesta constatació implica que cal considerar que el mercat de la comunicació presenta avui característiques diferents i adopta una estructura molt més àmplia, descentralitzada i plural. A aquests efectes, aquesta Llei defineix el seu àmbit d'aplicació mitjançant la definició de dos conceptes. D'una banda, els operadors de mitjans de comunicació que es defineixen com a persones, físiques o jurídiques, l'activitat principal de les quals té per objecte publicar i comunicar al públic en general, de forma professional, expressions o informacions amb caràcter periòdic, independentment del suport utilitzat per a la publicació i comunicació de la informació. D'altra banda, els proveïdors de continguts informatius o d'opinió, l'activitat principal o accessòria dels quals consisteix a publicar, de forma professional o no, informació, expressions o continguts, per mitjans electrònics i en suport digital. D'aquesta manera, s'atén adequadament al nou panorama de la comunicació i la provisió d'informació en l'entorn digital.

Alhora, l'abast de la difusió, la persistència de la informació i la facilitat de publicació en l'entorn digital impliquen que les afectacions en els drets a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge adquireixin un major impacte, els danys ocasionats siguin massius i les possibilitats de control per part de la persona afectada es redueixin. Per això, sense desconèixer l'essencialitat de la llibertat

d'expressió i d'informació en una societat democràtica, la completa protecció civil dels drets a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge, exigeix prestar especial atenció a les intromissions que tenen lloc per qualsevol mitjà de comunicació i en qualsevol suport.

Amb aquesta finalitat, el capítol tercer d'aquesta Llei estableix unes regles clares, previsibles i equilibrades per determinar l'autoria i atribuir la responsabilitat per intromissions il·legítimes en els drets a l'honor, la intimitat i la pròpia imatge.

El règim de responsabilitat es basa en els conceptes de control editorial i autoria que permeten distingir entre tres figures: autors, responsables solidaris i operadors de mitjans de comunicació i proveïdors de continguts informatius o d'opinió que actuen com a prestadors de serveis d'intermediació. El control editorial es defineix com la disposició de mecanismes, regles o protocols que permeten revisar o seleccionar, ja sigui per procediments automatitzats o de qualsevol altra manera, les expressions o la informació, independentment de qui sigui el seu autor, destinades a ser publicades o difoses en qualsevol suport o la publicació o difusió serà facilitada per qui realitza aquest control. Per tant, són responsables solidaris els que publiquen la informació causant de la intromissió il·legítima, bé perquè sigui un contingut propi (l'operador és l'autor) o bé perquè tot i ser aliè (l'autor és una altra persona) s'aplica un control editorial que permet seleccionar i revisar la informació publicada. La responsabilitat neix del control editorial (article 27), bé sigui per la seva operativa adequada o bé sigui pel seu funcionament incorrecte. A partir d'aquesta regla, es presumeix que exerceixen control editorial els operadors de mitjans de comunicació i els proveïdors de continguts. Recaurà en aquests operadors la càrrega de provar que no van poder realitzar control editorial o que l'expressió o informació causant de la intromissió il·legítima d'un tercer, aliè al control del mitjà de comunicació, no va quedar subjecta a aquest control editorial. Però tal prova serà únicament admissible quan l'omissió de mesures de control editorial pugui considerar-se diligent i d'acord amb les pràctiques generalment acceptades en el sector, en

atenció a les circumstàncies concurrents. En aquest cas, els operadors no seran responsables solidaris per la intromissió il·legítima causada sempre que actuessin diligentment per retirar o d'alguna altra manera impedir l'accés a l'expressió o la informació que constitueixi tal intromissió il·legítima tan aviat com tinguin coneixement efectiu de la mateixa.

Per mantenir la plena coherència amb la normativa comunitària i la majoria de les jurisdiccions i igualment ser consistents amb la regulació en matèria d'activitats desenvolupades en l'espai digital i contractació electrònica, es regula separadament la responsabilitat dels operadors de mitjans de comunicació i proveïdors de continguts informatius o d'opinió que actuen com a prestadors de serveis d'intermediació, que en aquest cas se subjecten a un règim d'exclusió de responsabilitat basat, d'una banda, en l'absència de coneixement i de control i, de l'altra, en la regulació d'un procediment de notificació, retirada i reposició (articles 31 a 36) quan hi ha coneixement efectiu de la il·licitud. En la mesura que un operador, de mitjans de comunicació o de provisió de continguts informatius o d'opinió, presti un servei d'intermediació, s'ha d'aplicar, en relació amb aquesta activitat, el règim especial d'aquests prestadors.

El procediment de notificació, retirada i reposició permet establir regles clares sobre el repartiment i l'atribució de responsabilitats entre els operadors de mitjans de comunicació, el destinatari afectat i el notificant d'una intromissió il·legítima en algun dels seus drets. Per tant, el seu establiment dona un marc d'actuació més previsible i segur als operadors per atenuar els riscos i les responsabilitats a les quals s'exposen de manera inevitable per raó de la seva funció.

Finalment, per articular degudament la relació entre els autors i els responsables solidaris que assumeixin la responsabilitat per la intromissió il·legítima, es preveu en l'article 30 un dret de repetició dels últims enfront dels autors, en defecte de pacte.

Tenint en compte totes aquestes consideracions, la Llei conté tres capítols. El capítol primer és de disposicions generals i de definició de les intromissions

il·legítimes als drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge. En el capítol segon es regulen els drets de rèplica i de rectificació, i les accions judicials. En el capítol tercer es determinen les responsabilitats per les intromissions il·legítimes. La Llei es complementa amb una disposició final que fixa l'inici de la vigència d'aquesta Llei.

Capítol primer. Disposicions generals i intromissió il·legítima

Secció primera. Disposicions generals

Article 1

Objecte de la Llei

Els drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge es protegeixen enfront de tota intromissió il·legítima davant la jurisdicció competent, d'acord amb allò previst a la present Llei qualificada i, en general, amb la normativa que li sigui d'aplicació.

En qualsevol cas, la quantia de les indemnitzacions a què donen lloc les accions civils exercitades en procediments que tinguin com a finalitat la protecció dels drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge ha de ser valorada d'acord amb aquesta Llei qualificada i, en general, amb la normativa que li sigui d'aplicació.

Article 2

Nul·litat de la renúncia a la protecció

Els drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge són irrenunciables i inalienables. La renúncia a la protecció enfront d'intromissions il·legítimes prevista en aquesta Llei serà nul·la.

Article 3

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, es defineixen els conceptes bàsics següents:

- Persona afectada. És la persona física que ha sofert una intromissió il·legítima en el seu dret a la intimitat, a l'honor o a la pròpia imatge.
- Control editorial. És la disposició de mecanismes, regles o protocols que permeten revisar o seleccionar, ja sigui per procediments automatitzats o de qualsevol altra manera, les expressions o la informació, independentment de qui sigui el seu autor, destinades

a ser publicades o difoses en qualsevol suport, o la publicació o difusió de les quals serà facilitada per qui realitza el control en qüestió.

c) Operador de mitjà de comunicació. És la persona, física o jurídica, l'activitat principal de la qual té per objecte publicar i comunicar al públic en general, de forma professional, expressions o informacions amb caràcter periòdic, ja sigui mitjançant televisió, radiodifusió, premsa impresa, premsa digital o agències de notícies, independentment del suport utilitzat per a la publicació i comunicació de la informació.

d) Operador de mitjà de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació. És aquell operador de mitjà de comunicació o proveïdor de continguts informatius que desenvolupa l'activitat o part de l'activitat en un espai digital, la qual consisteix en proporcionar visibilitat o donar accés a la informació, als continguts o a les expressions d'altri.

A tals efectes, s'entén que l'activitat es porta a terme en un espai digital quan la provisió d'informació o d'altres continguts tant informatius com d'opinió es desenvolupa, totalment o parcial, en suport digital i per mitjans de comunicació electrònica, de tal manera que el destinatari sol·licita, busca o accedeix a la informació o els continguts en el dit espai digital.

No es consideren activitats desenvolupades en un espai digital:

- Els serveis prestats mitjançant telefonia vocal, fax o tèlex. No obstant això, l'ús de dispositius telefònics mòbils per a l'accés a informació o continguts o l'enviament o la recepció de comunicacions mitjançant tals dispositius en el marc de la prestació d'una activitat en un espai digital, no implicarà l'exclusió de les disposicions d'aquesta Llei.

- Els serveis de radiodifusió televisiva. No obstant això, l'ús d'aparells receptors de televisió per a l'accés a informació o continguts, o l'enviament o la recepció de comunicacions mitjançant tals aparells en el marc de la prestació d'una activitat en un espai digital,

no implicarà l'exclusió de les disposicions d'aquesta Llei.

- Els serveis de radiodifusió sonora.

- El teletext televisiu i els serveis equivalents.

e) Proveïdor de continguts informatius o d'opinió. És la persona, física o jurídica, l'activitat principal o accessòria de la qual consisteix en publicar, de forma professional o no, informació, expressions o continguts, propis o de tercers però subjectes a previ control editorial, en un espai digital, tal i com es defineix a la lletra anterior.

f) Destinatarí d'una activitat desenvolupada en un espai digital. És la persona física o jurídica que accedeix a l'espai digital d'un operador per accedir a, adquirir, contractar o utilitzar informació, continguts, serveis o béns, independentment que sigui o no per finalitats empresarials o professionals. En algunes ocasions el destinatari pot ser un altre operador.

Secció segona. Intromissió il·legítima i accés legítim

Article 4

Definició d'intromissió il·legítima i d'accés legítim

1. Constitueix una intromissió il·legítima en els drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge qualsevol acte que lesioní el contingut d'aquests drets.

2. L'accés en la intimitat, l'honor o la pròpia imatge d'una persona és legítim quan està justificat com a mínim en algun dels supòsits següents:

a) El consentiment d'aquesta persona.

b) L'autorització conferida per una llei, sempre que persegueixi un fi legítim i compleixi els requisits d'idoneïtat, necessitat i proporcionalitat.

c) Un interès públic o privat que no es manifesti abusiu o arbitrari i que justifiqui la limitació al dret a la intimitat, a l'honor o la pròpia imatge, i, en particular, si es deriva de les llibertats d'expressió i d'informació en els termes que s'estableixen als articles 6, 7 i 9.

d) Actuacions autoritzades per llei, sotmeses a control judicial i sempre que siguin necessàries i es duguin a terme amb proporcionalitat al fi perseguit.

3. L'accés legítim o la intromissió il·legítima en els drets a la intimitat, a l'honor o a la pròpia imatge queda delimitada pels usos socials i pels propis actes de cada persona en relació a la reserva que s'atorga a ella mateixa i a la seva família.

Article 5

Consentiment

1. El consentiment per a l'accés legítim en la intimitat, l'honor o la pròpia imatge es pot emetre per escrit o verbalment en qualsevol suport, sempre que pugui acreditar-se la identitat de l'emissor de forma suficient, i fins i tot es pot manifestar per signes inequívocs o de forma tàcita. En qualsevol cas, el consentiment no es pot atorgar de forma genèrica.

2. En els supòsits previstos a l'article 9, no serà necessari el consentiment.

3. En el cas d'una persona menor d'edat, només es pot prestar el consentiment per a l'accés legítim en la intimitat o en la pròpia imatge, i s'ha de prestar per ella mateixa si té més de 16 anys i, si no els té, l'han de prestar els seus representants legals. En tot cas, serà nul el consentiment per a l'accés legítim en el dret a la intimitat o la pròpia imatge del menor si la utilització del seu nom o imatge produeixen un perjudici de la seva reputació, o si és contrària als seus interessos. Quan un operador de mitjans de comunicació o un proveïdor de continguts hagin actuat diligentment en la sol·licitud del consentiment pel que fa a una persona menor d'edat, ni aquests ni tercers autoritzats per aquests ni prestadors de serveis d'intermediació seran responsables en el cas que, amb posterioritat, es declari nul el consentiment. El consentiment per a l'accés legítim en el dret a l'honor de la persona menor d'edat serà nul en tots els casos.

4. El consentiment per a l'accés legítim pot ser revocat davant de la mateixa persona a la qual es va donar, però la revocació només té efectes a futur.

5. La revocació del consentiment en l'accés legítim comporta la indemnitat-

zació de danys i perjudicis, en cas que aquests es produeixin.

Article 6

Ponderació dels drets protegits en el marc de la llibertat d'expressió

1. L'òrgan judicial ha de ponderar motivadament els interessos en conflicte i les circumstàncies de cada cas per valorar si, amb ocasió de l'exercici de la llibertat d'expressió, s'ha produït una intromissió legítima o no en els drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge.

La intromissió en l'exercici de la llibertat d'expressió es considera legítima si troba justificació en el marc d'una societat democràtica i de dret.

2. La ponderació es realitzarà de forma especialment restrictiva, en favor dels drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge, en cas que l'afectat sigui menor d'edat.

Article 7

Ponderació dels drets protegits en el marc de la llibertat d'informació

1. L'òrgan judicial ha de ponderar motivadament els interessos en conflicte i les circumstàncies de cada cas per valorar si, amb ocasió de l'exercici de la llibertat d'informació, s'ha produït una intromissió legítima o no en els drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge. La ponderació s'ha de realitzar atenent a si concorren tots els següents requisits:

a) La veracitat de la informació. Als efectes de valorar la veracitat de la informació, es tindrà en compte la diligència desplegada per l'autor o responsable en la investigació dels fets publicats i la publicació de la informació, sense perjudici d'allò que preveu l'article 8 en relació amb el secret professional.

b) L'interès públic de la informació.

c) La proporcionalitat de la intromissió en els drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge.

2. La ponderació es realitzarà de forma especialment restrictiva, en favor dels drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge, en cas que l'afectat sigui menor d'edat.

Article 8

Secret professional

1. El secret professional és un dret i alhora una obligació dels professionals de la informació, que garanteix la confidencialitat de les seves fonts. D'aquesta manera, el professional de la informació garanteix el dret de les seves fonts a romandre en l'anonimat si així ho sol·liciten.

2. No obstant allò previst a l'apartat anterior, el professional de la informació pot cedir excepcionalment en la seva obligació quan el fet de revelar la font sigui l'única manera d'evitar un dany greu a les persones.

3. En el cas que un contingut informatiu acabi essent objecte d'una acció judicial, el fet que el professional de la informació decideixi no revelar la seva font no implica que assumeixi automàticament la responsabilitat per aquell contingut, sinó que és l'òrgan judicial qui haurà de valorar les circumstàncies que concorren.

Article 9

Accés legítim en el dret a la imatge aliena

Es considera accés legítim en el dret a la imatge aliena, sens perjudici d'allò previst a l'article 5:

- a) La captació i publicació d'imatges de persones amb càrrecs públics, que exercixin funcions públiques o tinguin rellevància o notorietat públiques, en actes i en espais públics.
- b) La captació i publicació d'imatges de persones en espais públics, de manera accessòria a una informació gràfica d'interès públic.
- c) La captació i publicació d'imatges d'un succés o esdeveniment públic quan la imatge d'una persona determinada aparegui dins el marc imprescindible de la informació.

En cas que no concorrin aquests requisits, i sense perjudici d'allò previst a l'article 5, l'accés a la imatge es considera una intromissió il·legítima.

Capítol segon. Drets de rèplica i de rectificació, i accions judicials**Secció primera. Legitimació per a l'exercici d'accions**

Article 10

Legitimació per a l'exercici d'accions

1. Té legitimació per a l'exercici de les accions objecte d'aquest capítol tota persona afectada per una intromissió il·legítima, o el seu representant legal.

Es considera persona afectada per la intromissió il·legítima:

- a) La persona directament lesionada per la intromissió il·legítima.
- b) Els familiars fins a tercer grau, el cònjuge o membre de la unió estable de parella, i els hereus del difunt al què es refereix la intromissió il·legítima, quan la intromissió il·legítima es produeix amb posterioritat a la defunció de la persona directament lesionada per la intromissió en qüestió.

2. Si el causant hagués designat en el seu testament a tal efecte una persona o persones, físiques o jurídiques, diferents de les previstes a l'apartat b) anterior, seran les persones designades les legitimades per a l'exercici de les accions contra una intromissió il·legítima.

Article 11

Exercici i subrogació de l'acció per defunció

L'exercici i la subrogació de les accions de protecció civil de la intimitat, l'honor o la pròpia imatge, en cas de defunció de l'afectat per la intromissió il·legítima, quan aquesta es produeix abans de la seva defunció, correspon als seus hereus o persona designada testamentàriament.

Article 12

Pluralitat de persones legitimades

1. En cas de pluralitat de persones legitimades per exercir les accions en cas d'intromissió il·legítima o continuar amb les ja entaulades per la persona afectada, tant de conformitat amb l'article 10 com en el cas previst a l'article 11, qualsevol d'elles podrà exercir o continuar amb les accions.

2. La mateixa regla s'aplicarà en cas de designació en el testament de varies

persones físiques o jurídiques, llevat disposició contrària del difunt.

Secció segona. Drets de rèplica i de rectificació

Article 13

Definició dels drets de rèplica i de rectificació

1. Els drets de rèplica i de rectificació es donen en cas d'informacions o expressions publicades per un operador de mitjans de comunicació o qualsevol altre proveïdor de continguts quan l'afectat les considera inexactes o constitutives d'una intromissió il·legítima.

2. El dret de rèplica consisteix en la possibilitat que la persona afectada respongui amb la seva pròpia exposició de fets, de forma equivalent i proporcional a aquella amb què se l'ha al·ludit, i gratuïtament en el mateix suport i condicions equivalents a aquelles en les quals s'hagués produït l'al·lusió. La rèplica serà publicada per l'operador del mitjà de comunicació o el proveïdor de continguts que havia publicat la informació o expressió respecte de la qual s'exerceix el dret de rèplica.

3. El dret de rectificació consisteix en la possibilitat que la persona afectada s'adrexi a l'operador del mitjà de comunicació o el proveïdor de continguts que ha publicat la informació o expressió la rectificació de la qual s'exigeix, perquè publiqui una rectificació de forma equivalent i proporcional a aquella amb què se l'ha al·ludit, i gratuïtament, en el mateix suport i en condicions equivalents a aquelles en les quals s'hagi produït l'al·lusió.

4. Es considera refús tàcit si en un termini de quaranta-vuit hores des que s'ha demanat la rèplica o la rectificació no s'ha publicat aquesta en les condicions establertes als articles 13.2 i 13.3, sens perjudici de la responsabilitat de l'operador del mitjà de comunicació o proveïdor de continguts en la diligent retirada o impediment a l'accés a l'expressió o informació que constitueix una intromissió il·legítima, segons l'establert als articles 28 i 29.

En el cas de publicacions periòdiques que no permetin complir amb aquest termini, es considera el refús tàcit de la rectificació o de la rèplica si aquesta no

s'ha publicat a la següent edició des que s'ha rebut la demanda.

5. En el cas d'operadors de mitjans de comunicació i proveïdors de continguts que gaudeixin d'una regulació específica, s'aplicaran els terminis establerts en la legislació que els és pròpia.

Article 14

Exercici extrajudicial i incompatibilitat entre els drets de rèplica i de rectificació

1. Sens perjudici de les accions judicials previstes a l'article 20 i de les mesures cautelars previstes a l'article 22, els drets de rèplica i de rectificació s'exerceixen fora de judici en els termes en què es disposen en aquesta secció.

2. La persona afectada ha d'optar entre el dret de rèplica o el de rectificació, sense que sigui possible exercir-los ambdós. En cas que exerceixi ambdós drets, es considera només aquell que s'hagi exercit en primer lloc; i en cas que l'exercici d'ambdós sigui coetani, es considera només exercit el dret de rèplica.

3. L'exercici dels drets de rèplica i de rectificació és independent de les accions judicials que la persona afectada pot iniciar o de les mesures cautelars establertes a l'article 22.

Article 15

Forma i termini per a l'exercici del dret de rèplica

1. El dret de rèplica s'exerceix per escrit, en qualsevol suport sempre que es pugui acreditar la identitat de la persona que exerceix el dret de rèplica, adreçat a l'operador del mitjà de comunicació o proveïdor de continguts que ha publicat la informació o expressió que es vol replicar, en el termini màxim de quinze dies a comptar des de la data en què s'ha produït l'al·lusió.

2. L'operador de mitjans de comunicació o el proveïdor de continguts publica la rèplica en el termini de quaranta-vuit hores des que ha rebut la sol·licitud o, en el cas de publicacions periòdiques que no permetin complir amb aquest termini, a la següent edició. En cas d'incompliment d'aquests terminis, s'entén que es produeix un refús tàcit d'acord amb allò previst a l'article 13.4.

Article 16

Refús al dret de rèplica i comunicació a l'afectat

1. La rèplica pot ser refusada amb justa causa si és manifestament inexacta o contrària a la Llei, o si l'al·lusió s'ha produït en un debat públic en el qual l'afectat hi ha participat.

2. La persona a qui ha estat adreçada la petició de rèplica ha de comunicar sense dilacions el refús per justa causa o el moment de la seva publicació a la persona afectada.

3. Es considera refús tàcit si la rèplica no s'ha fet pública en els terminis establerts a l'article 13.4.

4. En cas de refús, exprés o tàcit, la persona que ha intentat la rèplica extrajudicialment, la pot demanar a l'òrgan judicial d'acord amb allò previst a la secció tercera d'aquest capítol.

Article 17

Forma i termini per a l'exercici del dret de rectificació

1. El dret de rectificació s'exerceix per escrit, en qualsevol suport sempre que es pugui acreditar la identitat de la persona que exerceix el dret de rectificació, adreçat a l'operador del mitjà de comunicació o el proveïdor de continguts que ha publicat la informació o expressió la rectificació de la qual se sol·licita, en el termini màxim de quinze dies a comptar des de la data en què s'ha produït l'al·lusió.

2. L'operador de mitjans de comunicació o el proveïdor de continguts publica la rectificació en el termini de quaranta-vuit hores des que ha rebut la sol·licitud o, en el cas de publicacions periòdiques que no permetin complir amb aquest termini, a la següent edició. En cas d'incompliment d'aquests terminis, s'entén que es produeix un refús tàcit d'acord amb allò previst a l'article 13.4.

Article 18

Refús al dret de rectificació i comunicació a l'afectat

1. La rectificació pot ser refusada amb justa causa si és manifestament inexacta o contrària a la Llei, o si l'al·lusió s'ha produït en un debat públic en el qual l'afectat hi ha participat.

2. La persona física o jurídica a qui ha estat adreçada la petició de rectificació ha de comunicar sense dilacions el refús per justa causa o el moment de la seva publicació a la persona afectada.

3. Es considera refús tàcit si la rectificació no s'ha fet pública en els terminis establerts a l'article 13.4.

4. En cas de refús, exprés o tàcit, la persona que ha intentat la rectificació extrajudicialment, la pot demanar a l'òrgan judicial d'acord amb allò previst a la secció tercera d'aquest capítol.

Article 19

Publicació d'informació com a aliena o amb indicació de la font

1. El fet que la informació o expressió es publiqui expressament com a aliena, bé indicant el seu autor o bé fent constar la persona que ha actuat com a font, no afectarà l'exercici per part de la persona afectada dels drets de rèplica i de rectificació davant de l'operador del mitjà de comunicació o el proveïdor de continguts que ha publicat la informació o expressió en qüestió.

2. L'operador del mitjà de comunicació o el proveïdor de continguts hauran d'atendre les sol·licituds de rèplica o de rectificació en les condicions previstes en aquesta secció, sens perjudici de les accions que els puguin correspondre davant de l'autor de la informació o la persona citada com a font.

3. Allò previst en aquest article s'aplicarà sens perjudici del previst al capítol tercer d'aquesta Llei amb relació a la determinació de la responsabilitat i les normes de presumpció de control editorial.

Secció tercera. Accions judicials

Article 20

Contingut de l'acció civil

L'actor d'una acció de protecció civil dels drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge pot demanar a la jurisdicció civil:

- Que ordeni al seu responsable cessar una intromissió il·legítima actual.
- Que declari la il·licitud d'una intromissió il·legítima que s'ha produït o

continua produint efectes lesius i que ordeni al seu responsable que cessi.

c) Que ordeni al responsable la publicació d'una rectificació o una rèplica en les condicions establertes a l'article 13.

d) Que la sentència es comuniqui a una altra persona diferent al responsable de la intromissió il·legítima.

e) Que ordeni al responsable que la sentència sigui publicada a les seves costes i/o per l'operador del mitjà de comunicació o el proveïdor de continguts que va publicar la informació o expressió.

f) Que declari una indemnització per danys i perjudicis a càrrec del responsable.

g) Que condemni al responsable a les costes judicials.

Article 21

Procediment

L'acció civil per la protecció dels drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge es tramita pel procediment abreuïat.

Article 22

Mesures cautelars

El manament establert en la lletra a) de l'article 20 es pot demanar per l'actor com a mesura cautelar, si el perjudici que es pot causar es preveu difícilment reparable.

Article 23

Tramitació de les mesures cautelars

1. La mesura cautelar es pot demanar abans d'iniciar el judici o durant la seva tramitació.

2. Si la mesura cautelar s'acorda abans d'haver-se presentat la demanda, deixa de tenir efectes si en el termini de 30 dies naturals a partir de què s'hagi acordat no s'interposa la demanda principal. Aquest termini pot ser prorrogat per l'òrgan judicial per un nou termini de 30 dies, a petició de l'interessat, de forma motivada i si s'aprecia justa causa.

3. La mesura cautelar es pot acordar per l'òrgan judicial competent, sense escoltar a la persona física o jurídica davant de la qual s'acordarà, si la mesura cautelar s'ha d'adoptar amb urgència

per impedir o fer cessar la intromissió il·legítima. En aquest cas, l'òrgan competent notificarà amb la major celeritat la resolució judicial que acorda la mesura cautelar a la persona davant de la contrapart.

4. L'acord de la mesura cautelar per part de l'òrgan judicial ha de ser motivat i, en cas que es doni una col·lisió amb les llibertats d'expressió i d'informació, motivant la ponderació d'acord amb els principis d'aquesta Llei i de la Constitució, i de conformitat amb les regles del dret processal civil.

5. L'òrgan judicial competent decideix sobre els perjudicis que s'han d'indemnitzar per la persona que ha instat la mesura cautelar, si aquesta s'ha revelat sense fonament i temerària, ja sigui en la resolució que deixa sense efecte la mesura cautelar, ja sigui en la sentència, i sempre sota el principi de justícia rogada.

6. En tot cas, són d'aplicació les normes processals que regulin les mesures cautelars en els procediments civils.

Article 24

Valoració del perjudici

1. L'existència de perjudici es presumeix sempre que s'acrediti la intromissió il·legítima.

2. L'import de la indemnització es valora atenent:

- a) Les circumstàncies del cas.
- b) La minoria d'edat o no de l'afectat.
- c) La gravetat de la intromissió il·legítima.
- d) La difusió que la intromissió il·legítima hagi adquirit per raó del suport i dels mitjans de comunicació a través dels quals s'ha produït.
- e) El benefici que ha obtingut el causant de la intromissió il·legítima com a conseqüència de la mateixa.
- f) Si s'ha donat lloc a la rèplica o la rectificació sol·licitades extrajudicialment, el seu abast, o si han estat refusades, als motius que s'han esgrimit per ser refusades.

g) Tots aquells altres factors que el tribunal aprecii motivadament en dret i equitat.

Article 25

Prescripció

L'exercici de les accions de protecció civil dels drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge prescriu al cap d'un any a comptar des que s'ha comès la intromissió il·legítima o des que de forma raonable s'ha pogut conèixer.

Capítol tercer. Responsabilitats

Secció primera. Autors i altres responsables

Article 26

Autors

Són responsables com a autors d'una intromissió il·legítima en els drets a la intimitat, a l'honor o a la pròpia imatge les persones que duguin a terme l'actuació, expressió o activitat que causa la intromissió il·legítima en els drets a la intimitat, a l'honor o a la pròpia imatge.

Article 27

Responsabilitat en cas de control editorial

En cas de control editorial, si l'expressió o la informació publicada, en qualsevol suport, constitueix una intromissió il·legítima als drets a la intimitat, a l'honor o a la pròpia imatge, seran responsables solidaris juntament amb l'autor o els autors de tal expressió o informació els operadors que permeten la publicació de l'expressió o informació malgrat el control editorial.

Article 28

Mitjans de comunicació televisius, radiofònics i de premsa

1. Es presumirà, llevat que es demostrï el contrari i sens perjudici d'allò previst a l'apartat 3, que els mitjans de comunicació televisius, radiofònics i de premsa, en qualsevol suport, realitzen control editorial de les expressions i informacions, independentment de qui sigui el seu autor, que publiquen i la publicació de les quals faciliten.

El control editorial no impedirà que els professionals de la informació puguin negar-se, motivadament, a participar en l'elaboració d'informacions contràries als principis ètics de la comunicació,

sense que això pugui suposar sanció o perjudici.

2. Recaurà en els operadors dels mitjans de comunicació referits al paràgraf anterior la prova que no poden realitzar control editorial o que l'expressió o informació causant de la intromissió il·legítima d'un tercer, aliè al control del mitjà de comunicació, no va restar subjecta a control editorial o no va poder subjectar-se al mateix per les circumstàncies en què l'actuació o expressió va tenir lloc. Tal prova serà només admissible quan l'omissió de mesures de control editorial pugui considerar-se diligent i d'acord amb les pràctiques generalment acceptades en el sector, en atenció a les circumstàncies concurrents, inclòs el contingut de la informació o expressió, el seu origen o el mitjà utilitzat per a la seva publicació.

En aquest cas, els operadors dels mitjans de comunicació en qüestió no seran responsables solidaris per la intromissió il·legítima causada, sempre que actuïn diligentment per retirar o d'alguna manera impedir l'accés a l'expressió o la informació que constitueix la intromissió il·legítima tan bon punt tenen coneixement efectiu de la mateixa.

3. En la mesura en què els operadors de mitjans de comunicació actuïn com a prestadors de serveis d'intermediació, se'ls aplicarà el règim de responsabilitat previst a la secció segona del capítol tercer de la present Llei amb relació al servei en qüestió.

4. En el cas dels fòrums de debat, s'entén que els operadors de mitjans de comunicació actuïn sempre com a prestadors de serveis d'intermediació, amb les especificitats pròpies del sector, i se'ls aplica, per tant, el règim de responsabilitat previst a la secció segona del capítol tercer.

Article 29

Proveïdors de continguts informatius o d'opinió

1. S'aplicarà als proveïdors de continguts informatius o d'opinió allò previst a l'article 28.

2. En la mesura en què els proveïdors de continguts informatius o d'opinió actuïn com a prestadors de serveis d'intermediació, se'ls aplicarà el règim de

responsabilitat previst a la secció segona del capítol tercer en relació amb el servei en qüestió.

Article 30

Dret de repetició

Al marge dels pactes que puguin existir entre les parts, els responsables solidaris de conformitat amb els articles 28 i 29 tindran davant de l'autor o els autors d'una intromissió il·legítima un dret de repetició per les quanties abonades en concepte d'indemnització i altres costes derivades de les accions judicials o extrajudicials, satisfetes per tal causa conforme a la present Llei o altres normes que poguessin resultar aplicables.

Secció segona. Responsabilitat dels operadors de mitjans de comunicació i proveïdors de continguts informatius o d'opinió que actuen com a prestadors de serveis d'intermediació

Article 31

Responsabilitat dels operadors de mitjans de comunicació i proveïdors de continguts informatius o d'opinió que actuen com a prestadors de serveis d'intermediació

1. Els articles 27 a 29 no seran d'aplicació als operadors de mitjans de comunicació i proveïdors de continguts informatius o d'opinió quan actuïn com a prestadors de serveis d'intermediació.

2. La responsabilitat dels operadors que actuïn com a prestadors de serveis d'intermediació, amb relació a intromissions il·legítimes comeses pels destinataris que siguin considerats els autors i els responsables solidaris d'una intromissió il·legítima en els drets a la intimitat, a l'honor o a la pròpia imatge de conformitat amb els articles 26 a 29, es regirà per allò previst a les disposicions següents.

Article 32

Inexistència d'una obligació general de supervisar

Els operadors de mitjans de comunicació i proveïdors de continguts informatius o d'opinió que actuïn com a

prestadors de serveis d'intermediació no tenen l'obligació general de supervisar la informació o els continguts la prestació, l'ús o l'accés dels quals faciliten. Tampoc tenen l'obligació de realitzar recerques actives de fets o circumstàncies que revelin informacions o expressions de destinataris que constitueixin una intromissió il·legítima en els drets a la intimitat, a l'honor o a la pròpia imatge.

Article 33

Règim de responsabilitat dels intermediaris

Els operadors de mitjans de comunicació i proveïdors de continguts informatius o d'opinió que actuïn com a prestadors de serveis d'intermediació no són responsables de les intromissions il·legítimes en els drets a la intimitat, a l'honor o a la pròpia imatge que causin la informació o els continguts als quals faciliten l'ús o accés, en la mesura en què no tinguin el control sobre els mateixos, ni tinguin coneixement de la seva il·licitud, de conformitat amb l'article 34.

Article 34

Coneixement efectiu de la il·licitud

Als efectes del que preveu l'article 33, s'entén que els operadors de mitjans de comunicació i proveïdors de continguts informatius o d'opinió que actuïn com a prestadors de serveis d'intermediació tenen coneixement efectiu d'una il·licitud, entesa com una intromissió il·legítima en els drets a la intimitat, a l'honor o a la pròpia imatge, en qualsevol dels supòsits següents:

a) Quan un òrgan competent hagi declarat la il·licitud de la informació o dels continguts en qüestió, n'hagi ordenat la retirada o hagi impossibilitat l'accés a aquesta informació o continguts, o quan aquest òrgan competent hagi declarat l'existència d'una lesió provinent d'aquesta informació o continguts i l'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació conegui la resolució corresponent de l'òrgan competent.

b) Quan l'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació

tingui coneixement de la il·licitud per motiu d'un procediment de notificació, retirada i reposició de la informació i dels continguts. S'entén que l'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació té coneixement de la possible il·licitud si, en virtut de tal procediment:

- S'identifica degudament el titular dels drets infringits.
- S'identifiquen degudament tant els drets la infracció dels quals s'al·legui com la suposada infracció comesa.
- S'identifica suficientment la informació o el contingut infractors i la seva localització.
- Es proporcionen les dades que permetin identificar, en tot el que sigui possible, el titular de la informació, del contingut o de l'activitat infractores.

c) Quan, en virtut d'un acord previ amb el destinatari, l'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació controla la licitud de la informació, dels continguts o de l'activitat d'altres destinataris que utilitzen el servei, de conformitat amb les instruccions i els paràmetres proporcionats prèviament pel destinatari titular dels drets infringits. En aquests supòsits, la responsabilitat del prestador de serveis d'intermediació davant del destinatari titular dels drets es regeix pel que prevegi l'acord.

Article 35

Obligació d'actuar

1. Sense perjudici del compliment de les mesures que ordenés un òrgan competent, en qualsevol dels casos previstos en l'article 34, quan els operadors de mitjans de comunicació i proveïdors de continguts informatius o d'opinió que actuen com a prestadors de serveis d'intermediació tinguin coneixement efectiu de la il·licitud, han d'actuar amb diligència per notificar al destinatari afectat la comunicació rebuda, aplicar mesures de retirada i, si escau, procedir a la reposició.

A aquests efectes, els operadors de mitjans de comunicació i proveïdors de

continguts informatius o d'opinió que actuen com a prestadors de serveis d'intermediació han d'informar els destinataris dels procediments de notificació, de retirada i de reposició que tinguin a disposició, i de les condicions en què operen.

2. L'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació només és responsable davant del notificant i del destinatari afectat pels danys que pogués causar si ha actuat de manera negligent en relació amb la notificació, la retirada o la reposició a la qual fa referència l'apartat anterior.

Article 36

Procediment de notificació, de retirada i de reposició

Als efectes d'allò que preveu l'article 35, s'entén que l'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació procedeix de manera diligent si posa a disposició dels seus destinataris els procediments de notificació, de retirada i de reposició en les condicions següents:

- a) Els procediments de notificació, de retirada i de reposició són gratuïts i estan disponibles de manera permanent.

El notificant que proporcioni informació falsa o inexacta, essent coneixedor de la seva falsedat o inexactitud, en algun dels procediments indicats, és responsable dels danys que causi a l'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació, quan aquest hagi procedit confiant en la informació proporcionada, i també dels danys que causi a qualsevol altre tercer afectat.

- b) El procediment de notificació permet a l'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació obtenir, de manera raonable, la informació prevista a l'article 34. No obstant això, no es pot exigir informació tan concreta que faci pràcticament impossible, en condicions raonables, la denúncia per part del notificant.

c) L'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació ha de confirmar al notificant la recepció de la seva notificació i ha de procedir a remetre-la amb rapidesa al destinatari afectat.

Si amb la informació proporcionada pel notificant, l'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació no pogués continuar amb el procediment, localitzar la informació, els continguts o l'activitat referits, o al seu proveïdor, o identificar la naturalesa de la suposada infracció, ha de requerir al notificant la informació que precisi per tal que li remeti en un termini raonable. Si l'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació no rebés la informació requerida en un termini raonable, o amb la informació proporcionada no fos suficient per continuar amb el procediment, aquest no estarà obligat a atendre la denúncia ni a continuar amb el procediment.

d) Si l'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació estima, de conformitat amb la notificació rebuda i la informació que contingui i que hagi estat proporcionada pel notificant, que la infracció al·legada és evident, pot optar per retirar la informació o els continguts o impedir l'accés als mateixos o a l'activitat en qüestió, sempre que hagi tramès prèviament la notificació al destinatari afectat.

L'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació no és responsable davant del destinatari afectat per les mesures de retirada o de suspensió de l'accés si ha actuat de manera raonable donada la informació que tenia al seu abast en el moment de la decisió, i sempre que hagi comunicat amb promptitud al destinatari afectat la notificació rebuda i la mesura prevista.

L'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació també pot retirar la informació o els continguts o impedir l'accés als mateixos o a l'activitat en qüestió si no disposa de dades de contacte del destinatari afectat que permetin l'enviament efectiu d'una comunicació electrònica.

e) El destinatari afectat per la notificació pot respondre a la notificació rebuda, en un termini raonable, oposant-se a la denúncia.

Si l'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació estima que les al·legacions del destinatari afectat són raonables, pot decidir reposar la informació o els continguts retirats, facilitar de nou el seu accés o l'accés a l'activitat en qüestió o, en cas de no haver procedit amb anterioritat a la seva retirada, mantenir l'accés en les mateixes condicions. En tot cas, el prestador ha d'informar amb promptitud al notificant de la decisió adoptada.

L'operador de mitjans de comunicació o proveïdor de continguts informatius o d'opinió que actua com a prestador de serveis d'intermediació no està obligat a procedir a la retirada o a la reposició, a realitzar una investigació dels fets notificats, ni una recerca d'informació addicional més enllà de la informació proporcionada per la part notificant i el destinatari afectat per la notificació, de conformitat amb el procediment habilitat de notificació, de retirada i de reposició en les condicions establertes en aquest article.

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 27 de novembre del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Sindic General

Nosaltres els copríneps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Hollande
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei 34/2014, del 27 de novembre, qualificada de les unions civils i de modificació de la Llei qualificada del matrimoni, de 30 de juny de 1995

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 27 de novembre del 2014 ha aprovat la següent:

llei 34/2014, del 27 de novembre, qualificada de les unions civils i de modificació de la Llei qualificada del matrimoni, de 30 de juny de 1995

Exposició de motius

La història és un procés d'ampliació de l'àmbit de llibertats. Dins d'aquest procés s'ha d'interpretar la tendència, creixent en el Dret comparat, a igualar l'estat civil de les persones de diferent sexe que han contractat matrimoni amb el d'aquelles del mateix sexe que també s'han casat formalitzant la seva unió.

L'ordenament jurídic andorrà no pot quedar al marge d'aquesta evolució, a la qual urgeix atorgar un reconeixement normatiu. Amb aquesta finalitat, cal partir d'un fet decisiu: que l'estat civil de les persones de diferent sexe que han contractat matrimoni i el de les persones del mateix sexe que han formalitzat la seva unió ha d'ésser idèntic. Per aquesta raó, així com per motius d'economia legislativa, convé regular dins de la mateixa llei el matrimoni i la unió civil, ja que els seus efectes han d'ésser iguals, fins al punt que es pugui dir amb idèntic fonament, tant dels qui han contractat matrimoni com dels qui han formalitzat unió civil, que estan casats.

És per aquesta raó que un canvi tan important es porta a terme per un procediment senzill com és la modificació de la vigent Llei qualificada del matrimoni, que es declara aplicable en tot a la unió civil, excepció feta del Títol III referent al matrimoni canònic, sense necessitat de referències o remissions explícites. S'ha de ponderar l'absurd que seria bastir una nova llei reguladora en exclusiva de les unions civils, que necessàriament hauria de repetir article per article la Llei del

matrimoni amb la finalitat d'igualar els respectius estats civils dels sotmesos a cada una d'elles. D'altra banda, aquesta llei també obre la porta a l'adopció per part de les parelles unides civilment, d'acord amb el que estableix la llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, de 21 de març de 1996.

Un darrer aspecte a remarcar és la plena subsistència i vigència de la Llei 4/2005, del 21 de febrer, qualificada de les unions estables de parella, tant pel que fa a les parelles de diferent sexe com pel que fa a les parelles del mateix sexe, ja que no es pot pretendre que l'admissió de la unió civil amb efectes idèntics al matrimoni privi de sentit a la unió estable de parella del mateix sexe. Defensar el contrari seria tant com obligar a casar-se, mitjançant la formalització d'una unió civil, a les parelles del mateix sexe que tan sols volen viure com a tals, sense establir cap mena de vincle formal entre els seus membres.

Aquesta Llei qualificada conté dos articles que modifiquen, respectivament, l'article 1 i l'article 11 de la Llei qualificada del matrimoni, de 30 de juny de 1995. També conté una disposició derogatòria i sis disposicions finals que, entre altres qüestions, modifiquen determinats aspectes de la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, de 21 de març de 1996, i de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996.

Article 1

Es modifica l'article 1 de la Llei qualificada de matrimoni de 30 de juny de 1995, que queda redactat en els termes següents:

"Article 1

1. L'home i la dona tenen dret a contractar matrimoni entre ells i a fundar una família, d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.

2. Dues persones del mateix sexe tenen també dret a casar-se, mitjançant la formalització d'una unió civil entre elles, amb els mateixos efectes que el matrimoni, i a fundar una família d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.

3. Les disposicions d'aquesta Llei, a excepció del Títol III, són aplicables a les unions civils de dues persones del